

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Februarii. Turpis qui alto somno semisomnis jacet, cuius vigilia de
medio die incipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

non parvi est momenti, vel minimum ejus mom-
tum, quia est æternitatis sementis. Dum tempus
bitur, immensi tibi lucri occasio elabitur, palmarum
in manibus infringitur, gloria æterna imminuit
gravissimumque patris damnum, cum nullum fac-
cum tempore lucrum. Totus quantus es, Dei & co-
litum est spectaculum. Infamas gratiam Dei, du-
cum gratia torpens, qui debuerat esse dignum Dei.
ac Cœlitibus spectaculum, te facis orco, & Dæmoni-
nibus ludibrium. Itaque labora ne sis sine labore
fiduci, & tandem assiduitate, labor tibi erit non me-
dio qui est molestus, levis, sed qui diuturnus, brevius.
Audi monitum Vatis:

*Fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora,
Tunc erit hora brevis, tunc labor ipse levius.*

26. DIES FEBRUARII.

Turpis qui alto somno semisomnis jacet,
cujus vigilia de medio die incipit, *Sene-*
ep. 122.

*Socordiæ
mater est
somno-
lentia.*

I. **U**t evitetur spiritus desidia, ca-
venda est somnolentia. Quid
turpius, quam & tunc, cum
clarum manè intrat fenestras, & dum
adultus est dies, languida inertia, & sopore ten-
et. Inter omnes vitæ humanæ miseras nulla ma-
jor, si peccatum exceperis, quam somni miseria. Ca-
tera miseriæ vitam duntaxat affligunt, somnus vitam
penitus auffert: cæteræ calamitates, cum fœnore sunt
homini molestæ: non mediocriter enim ad merita
cumulanda conducunt: imò si vis, ad cœlum manu-
ducunt,

Febr
s mom
tempus
palma
minutu
lum fa
ei & co
Dei, da
num De
Dæm
abore
non m
, bre

I.
jacet,
Seneu
dia, c
Quid
c, cum
& dum
e tene
la ma
a, Ca
vitam
e sunt
merita
manu
cunt,

Februar.

Tessera.

153

ducunt : itaque si patienter , & fortiter, es quoque feliciter miser. Somnus verò utrique vitæ, & corporis, & Animæ graviter officit , dum ne merearis efficit. Quare quisquis æternæ est amans vitæ, plus horret somnum, quām mortem. Mors grassatur in corpus, somnus in corpus, & animam. Tanto videtur somnus morte deterior , quanto est Anima corpore nobilior. Mors solùm privat vita carnem, rem mortalem, & caducam : somnus Animam, rem immortalem, & æternam. Mors non est formidanda, quia relinquit hominis partem potiorem liberam, scilicet Animam, quā homo est, quā amat Deum , qua contemplatur Divina : somnus hanc partem hominis nobilissimam obruit , & sepelit , exanimem quasi ipsam animam faciens.

II. Nemo satis intelligit, quām sit homini noxius somnus; nisi qui intelligit quanti sit momenti, & pretij Gloriae Dei, quām inestimabilis ejus amor, & minimus gradus in terris Gratiae, in cælis Gloriarum. Somnus suspendit omnes illas animi functiones, quibus, & augeat Gratiam , & obtineat Gloriam , & placeat Deo, Gratiae auctori, & Gloriarum largitori. Itaque virtutis studiosi, à somno velut ab improbo, & molesto creditore se quamprimum expedire conantur : imò naturæ ita satisfaciunt, ut è somno, tanquam ex Animæ compedibus evolare gestientes, in repetita mentis actione versentur. Non jacent in profundo velut farti, & opimi boves, spondæ adhærentes, sed mox evigilantes, mentem, & cogitationem ad præclaræ omnia referunt, & tanquam in panegyri, atque nundinis, cælo, & æternæ vitæ negotiantur. Si cui homini, qui est impunè Dei amans , eligendum daretur,

K 5

mori,

mori, an per horæ dimidium dormire, prius, nullus dubita, eligeret, ne dormiendo cessaret à Deo diligendo. Quid igitur est somnus, quam Animæ consuetae tumulus? Itaque plus quam decet, & diutius quam oportet dormire, est saluti suæ indormire; sed uti multum vigilare, est non parum saluti suæ vigilare.

III. Si tibi quis annuntiaret te redigendum ad hilum, toto & exhorresceres animo, & contremisceres corpore. Cur gaudes, dum indulgedum est somno, cum perinde est, ac si jaceres in tuo nihilo. Domiens ergo es, ac si non es. Quid ergo indulges somno ultra jus, cum tibi tam sit injurius? Contrahit hunc cum corpore tuo paciscere, ut quietat, quia hoc illi debitum, & necessarium, & accipiat suum stipendium: sed ita ut statim, albescente adhuc cœlo furgas, & erigas te è strato, ac mentem mox inferas cœlo. Et quemadmodum Anima pro quiete corporis, veluti noctu moritur, & sepelitur, ita ipsum corpus pro salute Animi moriatur interdiu: dum vigilat corpus, sit mortuum huic mundo: sicut Anima dum dormit, moritur interim cœlo, hoc est operibus quibus meretur cœlum. Recte D. Basilius: (a) *Quis dormiens trophyum statuit?* Nimirum violenti, non somnolenti rapiunt regnum cœlorum. Quam sit homo nihili, sit licet in omnibus naturæ doribus summus, cum dormit, accipe ex homine Ethnico. (b) *Nemo cum dormit ullius est pretiosus, nihil magis, quam qui non vivit.* Unde benè Chrysologus, qui omnia optimè, (c) *Revera plus vigilare, plus vivere est.* Ut igitur

(a) *Orae de Bapt.* (b) *Plato l. 7. de legib.* (c) *Serm. 24.*

Februar.

Tessera.

155

plus vivas, minùs dormias; ut porrò mane citò vigiles, & in negotium incumbas, vesperi citò decumbas: nam

*In matutinis quicunque cupit vigil esse,
Is cum gallinis habet ire cubare necesse.*

27. DIES FEBRUARII.

Deus non ea quæ offeruntur, sed voluntatem respicit offerentium. *S. Hieron.*
in Amos.

Deus manè I. sit omnium operum sco- **M**anè evigilans, de quo potius debet esse prima cogitatio diei, quām de Deo pus.

qui est antiquus dierum? Orto igitur jam sole, velut aquila perspicaci obtutu intuere Solem Justitiæ, qui solem suam jussit oriri super te. Ad eum, velut ad scopum jacula, sic dirige omnia tua opera. Hoc modo actiones nullius ex natura sua valoris in sublimem meritorum gradum evehuntur: sic actiones naturales, redundunt supernaturales. Sic vel mille haberes intellectus, si mille oculos, illi in solo Deo occupari deberent, & in ejus voluntate implenda. In hoc potissimum cura, industriaq; nostra verisetur; ad hoc referatur omnis nostra solicitude; in eo præcipue intentio nostra occupetur; hic vires Animæ nostræ fatigentur, pensū sit illud, & quotidianus labor, totius vitæ nostræ, ut inquiramus, & quæramus cum D. Paulo. (a) *Domine quid me vis facere?* Illud quod vult Deus sēper facere, est Deū verè diligere. Et ita si Deum diligis, stans in terra, jam nunc es in cœlo: quia facis voluntatē Dei, in terrâ, sicut beati in cœlo.

(a) *Actor. 6. 9.*

II. Incipe